

C-507/10. sz. ügy

X

kontra

Y

(a giudice per le indagini preliminari presso il
Tribunale di Firenze [Olaszország] által benyújtott előzetes
döntéshozatal iránti kérelem)

„Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés –
2001/220/IB kerethatározat – A sértett jogállása a büntetőeljárásban –
A veszélyeztetett személyek védelme – Kiskorú tanúkénti kihallgatása –
Előzetes bizonyításfelvétel – Az előzetes bizonyításfelvétel lefolytatása nyomozási
bíró előtt történő indítványozásának az ügyész általi megtagadása”

P. Cruz Villalón főtanácsnok indítványa, az ismertetés napja: 2011.
október 20. I - 14244
A Bíróság ítélete (második tanács), 2011. december 21. I - 14267

Az ítélet összefoglalása

1. *Európai Unió – Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – A sértett jogállása a büntetőeljárásban – 2001/220 kerethatározat – Különösen veszélyeztetett sértett – Fogalom – Kisgyermek, aki feltételezett, szexuális jellegű cselekmények sértettje – Bennfoglaltság*
(2001/220/IB tanácsi kerethatározat, 2. cikk, (2) bekezdés, és 8. cikk, (4) bekezdés)

2. *Európai Unió – Büntetőügyekben folytatott rendőrségi és igazságügyi együttműködés – A sértett jogállása a büntetőeljárásban – 2001/220 kerethatározat – A különösen veszélyeztetett sértettek védelme – Módozatok*
(EU 34. cikk; az Európai Unió Alapjogi Chartája, 47. cikk; 2001/220/IB tanácsi kerethatározat, 2., 3. és 8. cikk)

1. Bár a büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló 2001/220 kerethatározat nem határozza meg a 2. cikke (2) bekezdésének és 8. cikke (4) bekezdésének értelmében vett veszélyeztetett sértett fogalmát, nem vitatható, hogy, amennyiben egy kisgyermek azt állítja, hogy apja részéről szexuális jellegű cselekményeket szenvedett el, e gyermek, tekintettel többek között korára, valamint az általa állítottan a sérelmére elkövetett bűncselekmények jellegére és következményeire, a kerethatározat fent idézett rendelkezéseiben előírt különleges védelem vonatkozásában nyilvánvalóan megfelel e minősítésnek.

nem ellentétesek az olyan nemzeti rendelkezések, amelyek egyrészt nem kötelezik az ügyészt, hogy az eljáró bíróságnál indítványozza, hogy az tegye lehetővé egy különösen veszélyeztetett sértett meghallgatását és tanúvallomásának megtételét az előzetes bizonyításfelvétel eljárási szabályai szerint a büntetőeljárás nyomozati szakaszában, másfelől pedig nem jogosítják fel a szóban forgó sértettet, hogy a bíróságnál jogorvoslatot keressen a hivatkozott eljárási szabályok szerinti meghallgatására és tanúvallomásának megtételére irányuló kérelmét elutasító ügyészi határozattal szemben.

(vö. 26. pont)

2. A büntetőeljárásban a sértett jogállásáról szóló 2001/220 kerethatározat 2. és 3. cikkét, valamint 8. cikkének (4) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy ezekkel

Ugyanis a kerethatározat egyetlen említett rendelkezése sem írja elő az ezekben foglalt célkitűzések végrehajtásának konkrét szabályait. Az e rendelkezésekben található pontosabb meghatározások hiányában, valamint tekintettel az EU 34. cikkre, meg kell állapítani, hogy a kerethatározat tág mérlegelési

mozgásteret hagy a tagállamok számára e szabályozás vonatkozásában.

E tekintetben az a körülmény, hogy a nemzeti rendelkezések értelmében az ügyész feladata, hogy döntsön arról, hogy az eljáró bíróság elé terjeszti-e a sértettnek az előzetes bizonyításfelvételi eljárás megindítására irányuló kérelmét, olyannak minősíthető, mint amely beilleszkedik egy olyan rendszer logikájába, amelyben az ügyész a büntetőeljárás indítványozásával megbízott igazságügyi szervnek minősíthető. Mindazonáltal az alapvető jogok tiszteletben tartása szükségességének fényében a nemzeti hatóságoknak minden egyes esetben meg kell győződniük arról, hogy ezen eljárás alkalmazása nem olyan jellegű, hogy a büntetőeljárást – összességében véve – méltánytalanná tenné.

Egyébiránt annak biztosítása érdekében, hogy a sértett ténylegesen megfelelő módon részt vehessen a büntetőeljárásban, meghallgatáshoz való joga, azon lehetőség mellett, hogy ismertesse a cselekmény lefolyását, arra is lehetőséget kell, hogy adjon számára, hogy kifejezze álláspontját. Ugyanakkor sem a kerethatározat rendelkezései, sem az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikke nem biztosítják valamely bűncselekmény sértettje számára annak jogát, hogy kezdeményezhesse egy harmadik személlyel szembeni büntetőeljárás lefolytatását annak elítélése céljából.

(vö. 27–28., 33., 37–38., 42–44. pont és a rendelkező rész)